

Smolenice, apríl 1936.

Číslo: 5.

O d k a z m i s i o n á r o v .

Srdečný pozdrav posielať všetkým veriacim !

Nielen to... ale i primý vďak, že prekonalí ťažkú prácu misií. Po-vedám ťažkú prácu, lebo zaoberať sa so sebou, seba reformovať, seba zdokonalovať je veru ťažká robota. Aj maliar viac obratnosti potrebuje, aby seba odmaloval.

Tešil som sa veľmi, keď kostolík bol naplnený veriacim ľuďom, naplnený cez celý týždeň a denne i viac hodín! - Ukázali ste tak svoju lásku k P. Ježišovi, k Cirkvi a vydali ste svedectvo, že vážne beriete prácu za spasenie duše.

Pokračujte ďalej v tejto práci! Buďte hrđinovia a hrđinky! Tento list vám pišem, aby som vás povzbudil a posilnil.

V misiách ste siali, sadili do teplej záhrady duše; po misiách tie malinké kvetinky čnosti sú presadené do obyčajnej zeme, do každodenného života. A viete dobre, že v prírode su nepríjemné živly, ktoré presadeným kvetinkám môžu škodiť. Tak je to i v nadprirodnom živote. Rozličné náruživosti v nás, lenivosť, zlé zvyky, spoločnosť,.... môžu zamraziť čnosť, ktorú sme si v misiách nadobuvali. Preto pozor!

1. POZOR NA SVOJU VÔĽU.

Naša vôľa je nie mŕtva sila, ktorej by bolo treba dať pokoj, alebo ju nechať účinkovať ako sa jej páči. Nie! Vôľa je živá, aktívna sila duše, ktorú treba stále cvičiť sebazaprením, duchovnou robotou; tak sa

stane pružnou a nadobudne novú energiu. Inakšie lenivosťou je osúdená na odumretie. Treba s milosťou božou denne prevázať tie dobré predsevzatia, čo sme urobili v misiách! Denne začínať a konať svoje duchovné cvičenia, denne bojovať proti starým zlým zvykom. - Pomôcky máme: modlitbu, sv. sviatosti... Užívajme ich tak, ako sme si to v misiách ustálili. Tieto prostriedky milosti nenechal nám P. Ježiš na parádu, ale aby sme ich užívali.

Vôľou napred! Sursum corda! Hore Srdcia! Tak sa modlime denne vo sv. omši! Keď plávame dolu prúdom, netreba veľmi pracovať, netreba veslovať; prúd nás nesie. Ale keď chceme plávať proti prúdu, alebo čln dirigovať, nesmieme zastať, lebo tak by nás nazpät zatiahlo. - Keď by sme šli - v našich duchovných veciach - s prúdom svojich náruživostí, s prúdom sveta, dolu Váhom, tak by to šlo ľahko, prúd by nás zaniesol až do Čierneho mora. Ale keď my chceme ísť hore Váhom, ku krásnym Tatrám, to jest na večný vrch, kde prebýva boh, musíme silne pracovať: pracovať svojou vôľou proti náruživostiam proti ľudskému ohľadu, proti hriechu.

Pohanský mudrc Sokrates ide so svojimi žiakmi po uliciach Athén. Naraz predstúpi pred neho jedna uličnica a povie mu: „Sokrates, ty sa veľmi trápiš, aby si týchto mladíkov priviedol k múdrosti; ja keď

chcem, hneď ich získam." - Sokrates povedal: "Tomu sa veľmi nečudujem, moja uloha je ťažká. Ja vediem ľudí na vrch, ty naopak - dolu vrchom. ísť s vrchu a dostať sa do priepasti nie je ťažká vec; treba sa len sošmyknúť alebo padnúť, a už letíme dolu, do priepasti."

Tak je! "Pre vyššie veci som stvorený", volal sv. Stanislav, 15 ročný gymnazista vo Viedni svojmu ľahkomyselnému bratovi, ktorý ho vábil ku zemskej radosti. - Nie pre pohodlnosť, nie pre pôžitky som na svete, ale mám vyšší cieľ pred sebou: boha a spásu duše!

2. POZOR NA SVOJU VIERU.

Buďte hrdinovia viery! Vyznávajte vieru i v privátnom i vo verejnom živote! -

Boh jestvuje; to nemožno odtajiť zdravým rozumom. On je prvou príčinou všetkého, to jest stvoriteľom. Máme sa teda zaujímať o boha; tento záujem sa volá náboženstvom, vierou. Kristus Pán hovorí: "Kto mňa vyzná pred ľuďmi..." "Kto uverí, bude spasený, kto neverí, je zatratený." -

a/. JEDNOTLIVEC má vyznávať vieru, lebo každý je božie stvorenie. Má ju vyznávať celý človek, t.j. telom i dušou. Dušou, keď verí, dúfa a miluje boha; telom, keď tu vieru vonkajším spôsobom prejavuje: modlitba, omša, spoveď, prijímanie.

b/. RODINA má vyznávať vieru. Prečo? Lebo jednotlivec sám nežije, ale v rodine. - V rodine sú dva činiteli: a u t o r i t a a p o s l u š n o s ť. Autorita, to jest dávať rozkazy je u rodičov, a poslušnosť pri deťoch. No, len vtedy rodina môže plniť tieto povinnosti, keď uzná nad sebou vyššiu autoritu: boha. - Dieta sa môže pýtať: Otče, prečo rozkazuješ? Si starší, ale ja som mocnejší; si starší, ale ja som učení. - Tu príjde odpoveď viery: lebo ja - rodič zastupujem v rodine boha; "cti otca..."

c/. AJ ŠTÁTY majú vyznávať vieru! Prečo? Lebo rodiny bývajú po mestách, dedinách, a tie zas v krajných, v štátoch, a tak konečne tvorcom štátov je boh! - Kant, filozof, vyhlásil úplnú autonómiu, samostatnosť človeka od boha: "človek si je sám zákonom. Vyššie zákony nepotrebuje!" - Mnohé štáty prevzali túto filozofiu a chcú žiť bez boha, bez viery. - Čo na to povedať? Toto: alebo je človek božie stvorenie, alebo nie. Ak je božie stvorenie, vtedy treba brať ohľad na božie zákony - na vieru; ale ak je nie božie stvorenie, vtedy na svete niet takej sily, ktorá by ma nútila dobrovoľne druhého poslúchať. Budem poslúchať, nebudem kraďnúť, nebudem cudzoložiť, kým je tam strážnik alebo manžel; ale keď ich tam niet, prečo by som nekraďnul, nepomstil sa, prečo by som neznásilnil tvoju sestru, alebo matku, veď niet božieho zákona?! - Táto filozofia ničiaci mravnosť zavítala dnes, bohužiaľ, už do mnohých krajín aj do mnohých srdc! - Ale keby sa touto neverou riadili ľudia, vtedy by zvieratká v hniezde žily spokojnejšie, ako rozumom obdarení ľudia. -

Teda vieru si treba zachovať a podľa nej žiť i vo verejnom živote!! Budme živými údami svätej Cirkvi! Nie mrtvými! Lebo sú aj mrtvé údy! Sú takí, čo počujú kázen, ale ešte tu nedelu tlapkajú na shromaždení Cirkvi nepriateľských strán; ktorí si roztržite odbavia modlitbu, ale bez trápenia svedomia predplácajú viere nepriateľské časopisy - noviny, a posmievajú sa z viery a z jej sluhov atď atď.

Buďte hrdinovia viery! Svoj k svojmu! Katolíku ku katolíkovi i v kostole i vo verejnom živote! - Nepriateľ je bezočivý, nehanbí sa útočiť v tvojej prítomnosti na sväté veci, na vieru, a ty, katolíku, mal by si sa báť vyznávať ju?! - Nie! Buď hrdinom! Viera je lampa, ktorá svieti vo tme. Ale lampa potrebuje petrolej alebo elektrický prúd. - Ber, čerpaj ten

prúd vo sv. sviatostiach. Veď si to v misiách sľúbil Pánu Bohu! -

boleslav, poľský kráľ videl, že jeho náčelník vojska sa bojí a lenivo bojuje; neplní vojenské povinnosti. Neskôršie mu kráľ pospa; pozlátené vreteno a chcel mu tak ukázať, že mu do ruky lepšie pristane vreteno ako meč, lebo sa podobá bojazlivej ženičke.-

Nebuďte bojazliví vo vyznaní viery!! buďte smelí! Kristus Pán sa dal i ukrižovať pre vieru! -

3. BUĎME HRDINOVIA POVINNOSTÍ.

Máme povinnosti voči P. Bohu, voči sebe a rodine a voči bližnému.

a/. VOČI BOHU. Katolík si každý deň krmí dušu modlitbou a spomína si na svojho dobrého Otca, Boha. Dobrý katolík nenechá chodník do kostola zarásť trávou, ale navštívi P. Ježiša v kostole v nedele, vo sviatky, ba keď môže i v robotné dni. Spolu s knazom prináša P. Bohu obetu svätej omše. Dobrý katolík posilňuje si dušu Oltárnou Sviatostou. Aké je to len milé, že sa tak mnohí mužovia a mládenci hlásili ku mesačnému svätému prijímaniu! - Veď je to čosi pre katolícku dušu: jest pri stole Otca spolu s Otcom. Sv. prijímaním sa stanú naši mužovia a mládenci silnými vo viere, budú vedieť obrátiť sv. Cirkev a ich záujmom bude podporovať záujmy Boha a sv. Cirkvi!

Aké je to krásne, že školské deti, panny a ženy v takom veľkom číse staly si do radov eucharistických duší, ktoré smierujúcim sv. prijímaním chcú pracovať na spasenie duší!

Viem, že táto povinnosť Vám bude niekedy ťarchou, ale nezabudajte, čo hovorí Pán: moje bremeno je ľahké... Šťastlivá trstina, ktorá má v sebe železnú palicu: vietor ju nezlomí! Šťastlivý človek, ktorý je spojený s eucharistickým Kristom, lebo tak Kristus spolu s ním bojuje proti hriechu, zlu. Eucharistický Kristus pokladá našu slabosť za svoju, naše práce za svoje práce, náš boj za svoj boj! - Spolu s ním víťazstvo je isté!

b/. POVINNOSTI VOČI SEBE I RODINE sú veľké a ťažké. Žijeme v kríze človek musí biediť, psotu trieť; človek chce pracovať ale nemá kde; človek musí platiť, ale nemá čím..... veru trápne položenie!-

Je ktosi z vás v takom položení ako bol na Horniakoch istý človeček... Chcel si pri švážaní dreva v hore zarobiť na daň a soľ. Ráno v zime sa posbieral: sane, koníka; pýta sa manželky, či má čosi na jedenie na celý den. Chudatko, nemá mu čo dať; má iba trochu ovsenej múky. „Daj mi z nej.“ Nuž dala mu do vrecuška. Keď bol v hore hladný, vzal vrecuško s ovsenou múkou, šiel k potoku, rozbil ľad a namáčal múku vodou, až sa z nej správila tak zvaná kulaša; tou si rozháňal hlad. - Pýtam sa ho: „Čo ste cítili vtedy?“ „Ach, bože dobrý, veď Pán Ježiš klásky jedol, keď nemal iné!“ Hrdina! „Kde je nudza najväčšia, pomoc božia najbližšia.“ Pán Boh pomohol aj tomu. Pravda, nikdy nemal mnoho, ale vždy tolko, aby mohol žiť. -

Povinnosti vo svojom úrade i v rodine treba vždy plniť! Pýtať sa často: chce to tak Boh? A podľa odpovede treba i robiť.-

c/. POVINNOSTI VOČI BLIŽNÉMU.

„Akou mierou vy meráte, takou sa vám odmerá!“ „Po tom vás poznaju, že ste moji učeníci, že sa budete milovať.“ - Dať bližnému, čo mu patrí: uctu, lásku.- Hej, aj nepriateľovi!-

O tom všetkom bola reč v misiách Vytrvajte! Ošetrujte v každodennom živote čnosti - tie kvietky vašej duše. Nedajte im zvädnúť!

Vašu prácu nebude svet oslavovať po smrti vám nebudu stavať pomníky! Možno, že vás v živote neraz budú vysmievať. Nič preto! Aj Krista prenasledovali!!! Buďte veľkými pred bohom! Vytrvajte! V misiách ste položili na pluh ruky, teraz už nehľadieť nazad, ale napred! Život je krátky! Teraz orme a sejme do pôdy našej duše, aby sme vo večnosti mohli žiť.

Tolko som Vám chcel povedať! Pozdravujem Vás všetkých čo najsrdečnejšie a odporúčam Vás božskému Srdcu a pod ochranu Panny Marie.- Pozdravujem i tých, ktorí neboli na misiách..... Trnava, na sviatok sv. Jozefa 1936.

Misionár.

Prosil som Pp. misionárov, aby napísali niečo pre mojich veriacich. Jeden z nich Vás týmto listom tak krásne povzbudzuje. Daj, Bože, aby jeho list nebol nadarmo! Nech posilní tých, ktorí sa odhodlali zlomiť putá hriechu! A tí, ktorí doteraz odporovali milosti Božej, nech už konečne posluchnu volanie dobrotivého Otca nebeského!

P. misionár povzbudzuje najmä tých čo sa prihlásili na mesačné sv. prijímanie. Krásny počet!

	Smolenice,	Neštich,	spolu
Mužovia:	63	28	91
Mládenci:	28	18	46
Ženy:	157	57	214
Dievčatá:	43	26	69
Spolu:	291	129	420

Drahé duše, čo ste sľúbili, zachovajte! Nedajte sa odvrátiť od dobrého ničím! Vo výpočte nie sú uvedení ložonskí veriaci; všetci však čakáme, že sa ani oni nedajú zahanbiť v horlivosti.

Školské detušky, miláčkovia Ježišovi, prichádzajte tiež v š e t k y mesačne k sv. prijímaniu!

Spoločné mesačné sv. prijímanie stavovské zadelujeme nasledovne:

- I. nedeľa v mesiaci: mužovia a mlád.
- II. nedeľa: dievčatá
- III. nedeľa: ženy

posledná nedeľa v mesiaci: deti.

Spovedá sa pred týmito nedeľami vždy v sobotu odpoľudna a tiež aj v nedeľu ráno.

Kto si chce vykonať deväť prvých piatkov, bude mať k tomu dobrú príležitosť. V Smoleniciach sa bude spovedať pred prvým piatkom vždy utorok odpoľudna a v stredu dopoľudna; v Lošonci v štvrtok odpoľudna. V Smoleniciach sa podáva sv. prijímanie v týždni, keď je prvý piatok v stredu až sobotu ráno o 5. hod.; v piatok, keď si to niekto bude priať ešte skorej. Dáme možnosť každému. Prijďte!

OBHRADY VEĽKÉHO TÝŽDŇA

ZELEŇÝ ŠTVRTOK.

- I. Slavná omša svätá: pamiatka poslednej večere a ustanovenie Olt.Sviat.
 - 1. Pri Glórii zavzneje organ a zvon
 - 2. Konsekrujú sa tri veľké hostie.
- II. Prenesenie konsekrovaných hostií po sv. omši do sakristie. Pange llingu
- III. Obnaženie oltárov. Žalm 21.

VEĽKÝ PIATOK.

- I. Omša katechumenov dľa najstaršieho rázu. Modlitba knaza ležiaceho na stupňoch oltára. Moalitba a dvoje čítanie zo St. Zákona. Pašie podľa sv. Jána. Cirkev sa modlí za všetko ľudstvo: za šeba, za pápeža, za biskupov a celé knazstvo, za katechumenov, za trpiacich, za bluárov a rozkolníkov za žiaov a pohanov.

II. Odhalenie a uctievanie sv. Križa.

Dnes sa nesluži sv. omša. Všetka pozornosť sa má obrátiť na krvavú obeť na Kalvárii, preto sa koná tento dojemný obrad.

III. Sväté prijímanie. Telo Pána sa prenáša v sprievode na hl. oltár. Do kalicha sa naleje víno s vodou. Spev: Pater noster, Libera. Pozdvihnutie sv. hostie, lámanie, prijímanie. Na to vy-pije víno.

Druhá konsekrovaná hostia sa vloží do monstrancie a prenesie sa Sviateosť do božieho hrobu.

BIELA SOBOTA.

- I. Veľkonočná vigília: 1. Svätenie ohňa, 2. Vnesenie svetla do kostola: Lumen Christi, 3. Chválospev vykúpenia Exultet, svätenie veľkonočnej sviece, 4. čítanie 12 úryvkov zo St. Zákona s moalitbami a spevmi, 5. svätenie krstnej vody.

II. Omša svätá: Knaz leží na stupňoch za spevu litánií ku všetkým svätým. Ku koncu sa oblečie v sakristii do bieleho rúcha. Pri Glória znovu zavzneju organ a zvony. Po epištole sa spieva Alleluja. Po prijímaní sa spievajú Allešpery, oltár sa incenzuje. Ite mis-se est, alleluja, alleluja.

Na Zelený štvrtok mal by každý pristúpiť k sv. prijímaniu, je to pamätný den ustanovenia Sviateosti Oltárnej Na bielo sobotu tiež možno prijímať.

MILODARY na Posla Božieho: M.S. 50.- L.P. 20.- C. I. 50.- J. H. 10.- J. F. 20.- H. K. 20.- D.H. 15.- J. H. 10.- Pán Boh zaplať!!!